

Vékony Andor–Sárközi László

I.

léptek dobognak
csendes utak mély pora
lassan ülepszik.

...lassan ülepszik
a vér. Bíborló csönd ül
nagy kardok élén...

nagy kardok élén,
talán, rozsdamart foltok;
léptek dobognak...

II.

Földre hull. Vagy sem...
Mi lehet belőle így?
madáreledel!

Madáreledel?
Zöldellő árvakelés
őszki kert mélyén.

Őszki kert mélyén
virágok fáradt feje
földre hull, vagy sem...

III.

A páfrányfenyő
zöld ruháján sárga folt.
Novembert köszönt.

...novembert köszönt;
uras varjak sétálnak
szeméthalmok közt.

Szeméthalmok közt
sárga lánggal, telet vár
a páfrányfenyő.

IV.

Földet művelek,
palántázok és oltok.
Alszom. S a lélek...

Alszom. S a lélek
álomvilágot alkot.
Kettős lét örvény.

Kettős lét... örvény:
verseskönyvet írok és
földet művelek.

V. (I. hexameteres haiku)

Rongykupac alszik
a koszban, egy arc tele
sárgamosollyal...

Sárgamosollyal
a kőhasadékon egy
erdei írisz...

Erdei írisz
a hanton. Előtte a
rongykupac... Alszik.

VI.

Szélfúttá nyárfák,
rőt avarszőnyegeken,
a tavaszt várják.

A tavaszt várják
ruhaszekrényem alján,
elnyútt cipőim.

Elnyútt cipőim-
mel együtt ez az élet.
Szélfúttá nyár, fák...

VII.

Másfele járok,
szavakból szövöm a csend
szótlan hálóját.

Szótlan hálóját
szőke szállal szövö át
az őszi napfény.

Az őszi napfény
árnyak lobbanó árnya.
másfele járok...

X. (újévi haiku)

Eső csepereg
az új év első reggelén.
Nekem sokadik...

Nekem sokadik
napom egy sem új; szántott
földben kavicsok.

Földben kavicsok,
ekenyomon újra fent...
Eső csepereg.

VIII. (2. hexameteres /karácsonyi/ haiku)

A Holdfényvarázs kisasszonynak

Furcsa karácsony:
a föld ürülékes, a
varjak a fákon...

Varjak a fákon,
a nyár dala őrzi a
téli akácot.

...téli akácot
ölelnek a fényei.
Furcsa karácsony.

XI. (3. hexameteres haiku)

Sárga a táj, de
a bokrok alatt tücsök
éneke hallik

...éneke hallik
a völgyben, a vén hegyen.
Ott szüretelnek.

Ott szüretelnek,
ahol vet a csend szaga,
sárga a táj, de...

IX. (szilveszteri haiku)

Az új év szele
sem érinti a várost;
sár van s harang szól.

Sár van s harang szól
messze tanyáinktól távol.
Hív és marasztal...

Hív és marasztal
kürt, petárda s hátsókból
az új év szele...

XII. (4. hexameteres haiku)

Alszik a fűzfa,
magányosan int neki
tükre a sárban.

Tükre a sárban
az őszi világnak. A
meztelen árnyak...

Meztelen árnyak
inognak a partokon
alszik a fűzfa.

XIII. (5. hexameteres haiku)

Lágyan esik le,
elolvad a nyelvemen;
éteri ízek...

Éteri ízek,
anyám kenyerét szelem...
álmok igéznek.

Álmok igéznek.
Elült a galamb: szava
lágyan esik le.

XIV.

Kiszáradt patak,
medrében kopott kövek,
még görögnének...

Még görögnének...
s csak virrasztanak önnön
hantjaik fölött.

Hantjaik fölött
a kósza szél mond imát.
Kiszáradt patak...

XV. (még nincs kész)

Ha rajtad élnék,
sápadt arcod taposnám
s a földet nézném...

S a földet nézném,
hol a tócsák tükrében
a világ ragyog.

A világ ragyog
ha rajtad élnék

XVI. (6. hexameteres haiku)

Íme az égi
s a véges. Ugyancsak a
semmibe hajlik.

Semmibe hajlik
az új születése. Az
út vele indul.

Út vele indul

íme az égi

XVII.

Kutyák ugatnak
holdtalan sötét éjen,
védik csendjüket.

Védik csendjüket:
szirmába bújlik a kék
Golgota-virág.

Golgota-virág
cserepe az Újvilág.
kutyák ugatnak...

XVIII.

...avarszínűre
égett keze – nem hoz pénzt.
Számlát nem nyitok.

Számlát nem nyitok,
fóliasátor estben
tűnt sorsa – ragyog.

Tűnt sorsa – ragyog,
keze színe változott.
Avarszínűre.

XIX.

Kurjantás hallik,
fejik a teheneket.
Itt alszik a csend...

Itt alszik a csend:
vakító fény s a zene
őszi takaró.

Őszi takaró
altat várost és falut.
Kurjantás hallik

XXII.

Zúzmarás a táj,
fakopáncs vései dalát
az öreg nyárba.

Az öreg nyárba
varjú vájja karmait;
zilált toll-labda.

Zilált toll-labda
fagyott hantokra hullva...
Zúzmarás a táj.

XX.

Őszi utakon
falevelek hevernek,
sárba tiporva.

Sárba tiporva
rohant tova: nem leszek
így soha Buddha.

Így soha. Buddha
Dharma, Sangha, samsara
őszi utakon

XXIII.

Zúzmarás vén fák
Őrzik a reggel csendjét.
Búcsúznak ők is...

Búcsúznak ők is:
malac a szerencsétől,
a virsli – tőlem...

A virsli tőlem
érkezett, körbeveszik
zúzmarás vén fák...

XXI.

Harcosok sírja.
Hegyek ölén kőkereszt,
fiatal évek.

Fiatal évek;
fejemen kakukkfészek,
lábamon bakancs.

Lábamon bakancs
talpa alatt sorsom: a
harcosok sírja...

XXIV.

Hideg szelekkel
búcsúzik a január.
Utad fut tovább.

Utad fut tovább,
ifjúságod emléke
őszül meg velem.

...őszül meg, velem
őrzöd a percet, szemközt
hideg szelekkel.